

Sygn. akt. IV Ka 259/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Menzel

Protokolant Jowita Sierańska

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2016r.

sprawy **A. O. (1)**

syna W. i L. z domu H., urodzonego (...) w W.

obwinionego o czyn z art. 177 pkt 2 Ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku prawo geologiczne i górnicze

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołowie

z dnia 30 grudnia 2015 roku sygn. akt II W 12/15

I. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 §1 pkt 4 kpw w zw z art. 45 § 1 kw postępowanie w sprawie umarza;

II. kosztami sądowymi za obie instancje obciąża Skarb Państwa.

IV Ka 259/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30.12.2015 roku Sąd Rejonowy w Wołowie uznał A. O. (1) za winnego tego, że w dniu 10.03.2014 roku w obrębie miejscowości P. i U. na działce (...) (obręb P.) i na działce (...) (obręb U.) bez wymaganej koncesji wykonywał działalność w zakresie wydobywania kopalin ze złóż tj. wykroczenia z art. 177 pkt. 2 ustawy z dnia 9.06.2011 roku prawo geologiczne i górnicze i za to wymierzył mu karę 2000 złotych oraz obciążył kosztami sądowymi w wysokości 100 złotych i opłatą w kwocie 200 złotych.

Apelacje od wyroku złożył obrońca obwinionego, który zarzucił:

1. Obrzę przepisów prawa materialnego tj. art. 177 pkt. 2 ustawy prawo geologiczne i górnicze przez nieprawidłowe przyjęcie, że obwiniony bez wymaganej koncesji prowadził w dniu 10.03.2014 roku wydobywanie żwiru ze złoża- w sytuacji, gdy A. O. (2) od 2005 roku posiada koncesję w tym zakresie-, co prawda w dniu 30.01.2014 roku została ona cofnięta, ale obwiniony odwołał się i wyrokiem Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu z dnia 12.08.2014 roku decyzją S. (...) w W. została uchylona;
2. Rażąca surowość orzeczonej wobec obwinionego kary grzywny.

Na podstawie art. 109 § 2 kpw skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez zastosowanie wobec obwinionego art. 39 § 1 kw i odstąpienie od wymierzenia kary.

Sąd zważył

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy zgromadził wszystkie niezbędne do wyrokowania dowody, które prawidłowo, z uwzględnieniem zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego ocenił. Przeprowadzone dowody pozwoliły na dokonanie trafnych ustaleń faktycznych. Bezsprzeczne jest, że na podstawie koncesji Starosty (...) nr 1/(...)/05 z dnia 24.03.2005 roku A. O. (2) uzyskał prawo do wydobycia metodą odkrywkową kruszywa naturalnego ze złoża P. I. w obrębie działek (...) obręb P. i (...)/1 obręb U.. Uprawnienie to zostało jednak cofnięte w styczniu 2014 roku. Z zeznań świadka R. G. – geologa powiatowego wynika, że powodem cofnięcia koncesji był szereg jej naruszeń, których obwiniony nie usunął. Pomimo tego, że A. O. (2) odwołał się od tej decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, decyzja o cofnięciu koncesji była wykonalna, albowiem stosownie do art. 108 kpa został nadany rygor jej natychmiastowej wykonalności. W dniu 10 marca 2014 roku R. G. w ramach wizji terenowej stwierdził, że na terenie działki (...) obręb P. prowadzone jest wydobycie kruszywa przez firmę PHU (...) z siedzibą w Z.. Świadek R. R. zeznał, że jego firma działała na zlecenie firmy (...), która zakupiła kruszywo od A. O. (1). Zważywszy na powyższe Sąd Okręgowy uznał, że brak jest podstaw do kwestionowania sprawstwa obwinionego. Jednocześnie, w wyniku przeprowadzonego postępowania Sąd Rejonowy ustalił, że A. O. (2), jako osoba dorosła miał niczym nieskrępowaną możliwość prawidłowego zachowania, a jego zdolność pokierowania postępowaniem nie była w żaden sposób ograniczona. Wnioskowanie sadu a quo, co do winy obwinionego jest prawidłowe.

Rozpoznając sprawę Sąd Odwoławczy z urzędu dostrzegł, że w toku postępowania międzyinstancyjnego wystąpiła ujemna przesłanka procesowa w postaci przedawnienia karalności wykroczenia, albowiem od jego popełnienia w dniu 10.03.2014 roku upłynął już okres dwóch lat. Z tych przyczyn wobec braku podstaw do uniewinnienia obwinionego Sąd Odwoławczy zobowiązany był uchylić zaskarżony wyrok i na podstawie wskazanych wyżej przepisów umorzyć postępowanie w sprawie.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 118§ 2 kpw.